

gabb ország a világon, s mégis minden nagyobb városban emberek kényserülnek az utcán aludni, egyszerűen azért, mert nincs otthonuk. Miénk a világ legerősebb hadserege, de ez is tehetetlen a kábítószerrel, a bűnözés ellen, mely miatt az emberek félnek este az utcára merészkedni. Japán és Németország az utóbbi 40 év gazdasági csodájának számít, s mégis nehézségekkel küszködnek. A világ népessége olyan mértékben nő, hogy olyan fenyegetésnek is részesei vagyunk, hogy emberi életre alkalmatlanná válik a föld.

Bőven van problémája mindannyiunknak. Ezek a problémák különbözhetnek országoként és kontinensenként, melyek próbatétel elé állítják a legnagyobb gondolkodókat, tudósokat, politikusokat, a legkülönbözőbb képzelőerőket, melyekkel rendelkezünk.

Meggyőződésem szerint a legnagyobb szükségünk arra van most, hogy újraélesszük azt a mély hitet és látásmódot, amely Nehemiás városában, Jeruzsálemben létezett. Olyan emberekre van ma szükség, akiket az a hit és látásmód irányít, akik „nagy kedvvel dolgoznak“. Mert munka nélkül minden hit és eszme hasztalan.

Minden egyház, mely csak azért létezik, hogy kényelmes érzést adjon az embereknek, értéktelen. Mi, ha igazán a múlt nagy szellemi öröksége birtokosainak tartjuk magunkat, akkor szembe kell nézzünk korunk nagy problémáival; készek kell legyünk jó elképzeléseinket nehéz munkával valósággá tenni. Ezt pedig úgy tudjuk megtenni, hogy céljainkat, módszereinket, látásunkat hozzuk összhangba az élet diktálta körülményekkel.

Mai feladatunkat nem lehet csak egy fal építéséhez hasonlítani. Ma hidakat kell építeni, egymás megértésének és egymás értékelésének hídjait; a remény és bizalom hídjait; a kölcsönös tisztelet és egymás segítségének hídjait, egyszóval: a szeretet hídjait.

Amint itt állok ezen a délelőttön ebben a csodálatos történelmi templomban, Nagyajtán, körülveve ez ősi gyülekezet életképességének áldott bizonyítékaival, és amint rá gondolok a mi Madison-i gyülekezetünkre, mely innen 8 000 km-re van, Észak-Amerikában, s amely tele van reménnyel és az új élet erejével; amint rá gondolok mind a két gyülekezetre és megannyi más gyülekezetre, legyen az unitárius vagy más felekezeti, de amelyek magukénak akarják tekinteni azt a hitet és eszmeáramlatot, mely Nehemiás próféta Jeruzsálemből bontakozik ki, akkor én remélni merem azt, hogy jövendőnk méltó lesz múltunkhoz.

Merem remélni, hogy a mi nemzedékünk is hozzátesz egy fényes fejezetet egyházunk folyó történetéhez. Remélni merem, hogy mi is segítünk, — nem végleges megoldást találni, hanem csak átgondolt, értékes választ keresni és adni világunk mai problémáira.

Meggyőződésem, hogy van közöttünk elég ember, „aki nagy kedvvel dolgozik“, hogy életben tartsa az eszmét, és aki szellemi örökségünk fátylóját égve fogja átadni utódainknak. Ámen.

ESZMÉK, GONDOLATOK

Sorsom vagy Istenem,/ Hogy e mostani megpróbáltatás Vizválasztó legyen,/ Amelyen túljutva' Egészen más a táj —' Hadd mosolyogjak én/ Azon is, ami fáj,/ Azon is, ami e/ Világban vaksötét,/ Fáklyavivő legyek,' Míg tart e furcsa lét. *(Reményik Sándor)*

Csak egynek van ereje, jogosultsága: a tettnek. *(Balázs Ferenc)*

Aki hisz a pedagógiában, az csak optimista lehet. . . A pedagógusi hit, mely inkább a természet, mint nézet dolga, kettőt tételez fel: hogy az emberek (az eddiginél különbbé) nevelhetők, s hogy (az eddiginél többre) taníthatók. *(Németh László)*

A hit olyan legyen, hogy szeretet által cselekedjék. *(Dávid Ferenc)*

E földi életben legnagyobb boldogság: adni! *(Zilahy Lajos)*

Akit szerettünk, akkor is létezik, ha már meghalt. *(Tamási Áron)*

A felületes tudás eltávolít Istentől, de a mély tudás visszavezet hozzá. *(Francis Bacon)*

A tudás hatalom, s a hatalom veszélyes. Nem adható akárki kezébe. Csak azokéba, akik méltók rá, s nem a maguk, hanem Isten szolgálatában használják. *(Kodolányi János)*

Minden méltóságomtól megfoszthatnak, de emberi méltóságomtól nem. *(Juhász Gyula)*

Az igazságtalanság erőszakátétel az emberiségen. *(Herman Broch)*

Ugy éltem én, ahogy itt élni kell, ahogy érdemes élni! Egy emberöltőt éltem —, de a sorsom történelem és ezerévnyi. *(Váci Mihály)*

A közönséges ember: eszköz más ember kezében./ A zseniális ember: eszköz Isten kezében. *(Gárdonyi Géza)*

Nem azért élsz, hogy boldog légy. Azért vagy a világon, hogy betölt-sed rendeltetésedet. Sz szenvedj, túrj, menj a halálba, ha kell: De légy az, aminek lenned kell: légy ember! *(Romain Rolland)*

Mert tudom, tied az én harcom, / S győztes távlatokba néz / Köny-nyekkel szépült / Orcádfényű arcom. *(Tóth Árpád)*

A szabadság utáni vágy örök és elpusztíthatatlan. *(Bárd Oszkár)*

Az ember története ősbibb, mint az anyagi világ, mely akaratának műve. Ősbibb, mint az élet, mely akaratától függ. *(Thomas Mann)*

Mindenkinek elég hosszú az élete, ha takarékosan sáfarkodik vele. *(Erasmus)*

Kötelességed, hogy ne sokat, hanem igazat szólj. (*Demokritosz*)

Jobb, ha az igazságra támaszkodva legyőzöl egy illuziót, mintha egy illuzióra támaszkodsz, és közben téged győz le az igazság. (*Epiktétosz*)

A ház, amelyben születünk, nemcsak kőből és fából épült, hanem az ősök visszajáró szelleméből is. (*Ralph Waldo Emerson*)

Kis közösségekben is nagy erők vannak, ha összetartanak. (*Tolsztoj Leó*)

Egy a lényeg: küzdenünk kell azért, hogy fény lakozzék bennünk. Az emberek megérik ezt a küzdelmet, a benső fény kisugárzik. És így mi sötétben vándorlók megismerjük egymást, nem kell egymás arcát végigtapogatnunk vagy egymás szívében vájkálnunk. (*Schweitzer Albert*)

EGYHÁZI ÉLET – HÍREK

Egyházköri közgyűlések

A *székelyudvarhelyi* egyházkör 1992. augusztus 16-án tartotta évi közgyűlését Székelyderzsben. Tárgyát képezte az esperes évi jelentése, és az azt kiegészítő részjelentések, valamint a választások.

Az 1933—1936 évek ciklusára megválasztott egyházköri tisztviselők és bizottsági tagok: esperes: Bencző Dénes homoródalmási lelkész; felügyelő gondnokok: Kenyeres András homoródalmási és Kelemen Csongor csíkszeredai egyházttag; köri jegyző: Kedei Mózes székelyudvarhelyi lelkész; közügyigazgató: Simén Domokos csíkszeredai lelkész; pénztárnok: Rüz Domokos székelyudvarhelyi lelkész; jogtanácsos: Egyed Gábor; vallás kölcsi nevelési bizottság tagjai: Lakatos Gyula homoródkarácsonyfalvi, Márkos Ervin oklándi lelkész, Csepregi Domokos és Jakab Emil egyházttagok; Közügyigazgatási bizottság: Ádám Dénes keményfalvi lelkész és Gergely László rendes tagok, Kiss Domokos kénosi lelkész és Gellérd Sándor póttagok; fegyelmi bizottság: Keresztes Sándor és Varga István rendes, Simén Domokos és Kelemen Csongor póttagok.

A közgyűlési istentiszteleten a lelkészi szolgálatot Harringtonné Szánthó Anikó lelkész nő végezte.

A *sepsiszentgyörgyi* egyházkör közgyűlését 1992. augusztus 29—30. napjain tartotta Datkon. Tárgysorozatán szerepeltek az esperesi jelentés, a különböző részjelentések és a választások.

Az 1993—1996 évek ciklusára megválasztott köri tisztviselők és bizottsági tagok: esperes: Máthé Sándor olthévi lelkész; felügyelő gondnokok: dr. Dakó Bálint és Boné Gábor brassói egyházttagok; jegyző: Székely János arkosi lelkész; közügyigazgató: Fazakas Károly úrmösi lelkész; pénztárnok: Vass Mózes kóhalom-homoródi lelkész; jogtanácsos: dr. Bencze István; vallás erkölcsi nevelési bizottság tagjai: Egyed Dániel, Andorkó Ferenc, Kozma Albert és Fekete Levente lelkészek; közügyigazgatási bizottság: Pálffy Tamás és Sándor Gyula rendes, Kiss Alpár és Kovács Gyula póttagok; fegyelmi bizottság: Török Áron és Dombi Áron rendes, Szász Ferenc és Gyerő László póttagok.

A közgyűlési istentiszteleten, szombaton, Rüs Tibor fogaras-nagysebeni gyakorló segédlelkész és vasárnap Andorkó Ferenc vargasi lelkész prédikált.

A *kolozs-tordai* egyházkörben az évi közgyűlést 1992. szeptember 12—13. napjain tartották a tordai egyházközségben. A közgyűlés megtárgyalta az esperes évi jelentését, az azt kiegészítő részjelentéseket, és az 1993—1996 évek ciklusára megválasztotta a köri tisztviselőket és bizottságok tagjait az alábbiak szerint: esperes: Székely Miklós kövendi lelkész; felügyelő gondnokok: Székely Ferenc kolozsvári és Kiss János magyarszováti egyházttag; jegyző: Pap László bágyoni lelkész; közügyigazgató: Szabó Dezső kolozsvári lelkész; pénztárnok: Fülöp Dezső mészöki lelkész; jogtanácsos: Kun Csaba kolozsvári egyházttag; vallás erkölcsi nevelési bizottság tagjai: Pálfi Dénes, Bálint Imre, Léta Sándor lelkészek; közügyigazgatási bizottság: tagjai újraválasztandók, mivel választásuk nem felel meg a Szervezeti Szabályzat vonatkozó szakaszának; fe-